עבודת ישראל — האזינו

האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי וקשה מה זה שאצל השמים הזכיר דיבור שהוא קשה ואצל הארץ אמירה שהיא רכה אבל הענין כך הוא כי הבוב"ה האציל עולמות עד אין חקר וכל העולם הוא כעין משל למעלה הימנו וכה נשתלשלו העולמות עד שנברא העולם הזה שהוא גשמי והוא משל למה שלמעלה הימנו בכל העולמות וגם אדם שהוא עולם קטן בכל איבריו הוא ג"כ משל לעולמות עליונים כל עולם ועולם מה שלמטה הימנו המה משל לו והוא משל למה שלמעלה הימנו וזהו האזינו השמים ואדברה שמים הם כינוי לעולמו' עליוני' ואדברה היינו שאדבר מהם קשות והם עולמות התחתונים שנשתלשלו מן העולמו' העליונים. ותשמע הארץ אמרי פי היינו מתתא לעילא נאמר מן העולמות התחתונים רכות שהם כעין משל ודוגמא לעולמות העליונים והבן:

א"י האזינו השמים ואדברה. כי הצדיק אשר רוצה להחזיר את בני דורו למוטב ומדבר אליהם דברי מוסר תמיד אך דבריו אין נכנסין בלבם כי לבם לב אבן מחמת רוב עבירות שעשו ונתחברו ח"ו בקליפה רח"ל. עצה היעוצה ע"י שידבר מוסר אל שורש נשמתם אשר אין לקליפה אחיזה שם. וזה האזינו השמים ואדברה. דהיינו אל שורש הנשמות המכונה בשם שמים וממילא תשמע הארץ אמרי פי היינו אדם הגשמי והבן. וזה כוונת סבי דבי אתונא שהמה היו אפיקורסים ולא האמינו בזה ואמרו האי גברא דבעי איתתא ולא יהבי לי' מה חזא דאזיל להיכא דמדלי מיני' דהיינו שמדב' אל שורש נשמתו וכנ"ל והוא שקל סכתא דצא לתתא לא על דצא לעילא על והראה להם בזה שלתתא לא היה מקום למיעל יען כי גברו הקליפות אבל לעילא שיש מקום לכנוס ועל והבן מאוד:

ראו עתה כי אני אני הוא מחצתי ואני ארפא וגו'. דהנה אני הוא בחי' מלכות שהשר מתפאר ואומר אני מושל לבדי והנה פרעה אמר ג"כ אני פרעה אבל לא כן הדבר כאשר לבבו ידמה כי איננו בחי' אני באמת רק הקב"ה שהוא מושל לבדו בקרב כל הארץ והוא עושה פעולות הפכית מתמידות מוחץ ורופא ממית ומחי' וזש"ה ראו עתה כי א"ני הוא שם המלכות אני הוא ואין אלהים עמדי כי אני ממית ומחי' מוחץ ורופא בבת אחת ואין מידי מציל לכן אני הוא לבדי ואין אחר עמי: